ZAMAN 6 AĞUSTOS 2005 CUMARTESİ SAYI: 139 ZAMAN'LA BİRLİKTE SATILIR www.zaman.com.tr/ailem

ailem

3AYLAR

BiZi TEFEKKÜRE YÖNELTMELi

İÇİNDEKİLER

Hürmet edin, ancak hürmet beklemeyin! ■ **5**

Orhan Gazi ve Geyikli Baba ■ **7**

BİR TEKLİF: Babam, 'güven' duygusunu öğretti ■ **8**

Ahiret yörüngeli bir hayat ■ **10**

DOSYA: 3 ayların manevî iklimi her yeri sarıyor ■ **14**

Sahibini bulan küpeler ■ **22**

Dr. Can sizlerle ■ **28**

ZAMAN ailem

6 AĞUSTOS 2005 CUMARTESİ SAYI: 139

Feza Gazetecilik A.Ş. Adına İmtiyaz Sahibi	Ali Akbulut
Genel Yayın Müdürü	Ekrem Dumanlı
Yayın Danışmanı	Hamdullah Öztürk
Yayın Editörleri	Serhat Şeftali Mustafa Aydın Şemsinur B. Özdemir
Katkıda Bulunanlar	Ali Demirel Ali Budak Osman Karyağdı
Tasarım	Mehmet Şimşek
Kapak	Nurettin Aslantaş
Sorumlu Müdür ve Yayın Sahibi Temsilcisi	Yakup Akalın
Reklam Koordinatörü	Yakup Şimşek
Yayın Türü	Yerel Süreli

Çobançeşme Mh. Kalender Sk. No: 21. 34196 Yenibosna-İstanbul Tel: 0212 639 34 50 (pbx) www.zaman.com.tr
Baskı: Feza Gazetecilik AŞ Tesisleri

http://www.zaman.com.tr/ailem
Öneri ve teklifleriniz için: ailem@zaman.com.tr

Ailem sizin derginiz

Gündelik hayata faydalı olabilecek yönleriyle bakabilmek... Her adımda ihtiyaç duyabileceğimiz şeyleri seslendirmek; hem hayatın içinde olmayı hem de pratik önerileri yansıtabilmekten geçiyor. Okurun memnuniyeti, beklentilerin karşılanması tabii ki önemli bir hedef.

Ailem de konularını seçerken, hayata dair unsurlar olmasına dikkat ediyor. Özellikle okurların istekleri önemli bir yön gösterici. Ailem'in başlangıcından bu yana okuruyla arası çok iyi. Gelen mektupların, e-mail'lerin, telefonların sayısı 138 haftada on binleri aştı. Sadece Doktor Can'a gelen başvurular bugün itibarıyla 16 binin üzerinde. Sorunlarına çözüm arayan, bunun için dergiyi bir çözüm yolu olarak gören binlerce insana dergi hazırlamanın ötesinde her türlü soruna yardımcı olma gayreti de sarf edildi. Normal olarak çoğu zaman da yetersiz kalındı, çözüm üretmekte çoğu kez zorlanıldı.

Salih Yusufoğlu'nun hazırladığı "Bir Teklif" köşesi yüzlerce içten mektupla doldu taştı. Dergimize de yazılar yazan Ahmed Şahin hocamız, her gün kendisini arayan onlarca insana cevap veremez oldu ve telefonu kilitlendi.

Zamanla dergiye alışan okurların ilk günlerdeki mesajları da değişmeye başladı. Okur mesajları giderek hata ve yanlışlarla sınırlı kaldı. Bu da dergiyle okur arasındaki manevi köprünün tanımlanaması gibi bir sorunu doğurdu. Halbuki menfi/müspet tenkidlerin yanında, yön gösterecek önerilerin olması, haber ve yazılara okurların da bir şekilde katılması daha güzel şeylerin çıkması için basamak olmalı.

Okurlarımızın haberlerle ilgili görüşlerini bizimle paylaşmasını istiyoruz. Bunun büyük bir zenginlik katacağını biliyoruz. Sesinizi duyurmamız için sesinizi duyurmalısınız. Yayınlanmasını istediğiniz konular için mektup yazabilir, e-posta atabilirsiniz. Yurtiçinden olduğu kadar yurtdışından binlerce okuru olan Ailem'e bu vesileyle ilginç hikâyelerin, enteresan insan profillerinin yansıyacağına eminim. Adana, İzmir, Antalya, Bursa, Ankara, Trabzon, Edirne, Manisa, Kayseri, Sivas vb. illerimizden gelen okur mektuplarında Ailem'e taşınabilecek konular oldu. Nitekim Mısır, Finlandiya, Almanya, ABD, Kırgızistan ve yurtdışından gelen daha birçok güzel mesajların da artması gerektiğini söyleyebilirim.

Ailem olarak yaz aylarını dergimizi zenginleştirmek adına yeni projeler üretmekle geçiriyoruz. Yeni dönemde daha güzel bir Ailem okutmak için çalışmalar sürüyor. Ama okurumuzun da bize daha çok ve nitelikli yönlendirmelerle katılmasını bekliyoruz. Üç Aylar hepimiz için hayırlı ve uğurlu olsun.

Serhat Şeftali | s.seftali@zaman.com.tr

KISA KISA

مَنْ غَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا

Men ğaşşenâ fe-leyse minnâ

Bizi aldatan bizden değildir. (Ahmed b. Hanbel, Müsned, 2/50)

O gün onların dördüncüsü ben olaydım

İlklerin Allah katında da Rasûlullah yanında da müstesna bir yeri vardı. Sıkıntıların sağanak olup yağdığı ilk günlerde her şeye rağmen durması gereken yere yerleşip tereddüt yaşamayanların mükâfatı da, sonrakilerle elbette bir olmayacaktı. Herkesin kendince bir dünya peşinde koştuğu ve din adına hareket etmenin büyük risk taşıdığı dönemlerde, davete icabet edip fiilen işe koyulma ve Rabb'in rızası istikametinde koşmada ilk olma, öyle bir meziyettir ki, onun daha sonra kazanılmasına da imkan ve ihtimal yoktur.

Böyle bir ilk olma fırsatını kaçırmanın üzüntüsünü yaşayan Afîf ibn Ömer, yıllar sonra şunları anlatacaktı: "Ben, Cahiliyye döneminde, ticaretle uğraşan bir adamdım ve Abbas ibn Abdülmuttalip'le arkadaştım. Bir gün yola düşmüş ve Mina'da Abbas'ın yanına gelmiştim. O sırada oraya bir adam geldi. Önce güneşe şöyle bir baktı ve meylettiğini görünce namaz kılmaya başladı. Sonra bir kadın geldi ve o da arkasında namaza durdu. Ardından ergenlik çağına daha yeni adım atmış bir çocuk yanlarına koşup geldi ve o da namaz kılmaya başladı. İbn Abbas'a, bunların kim olduğunu sorduğumda, "Bu, Abdulmuttalib'in oğlu Abdullah'ın oğlu Muhammed. Benim de kardeşimin oğlu. Nebi olduğunu söylüyor. O'na, bu kadın ve çocuktan başka inanıp tabi olan yok. Bu kadın, O'nun hanımı Hatice Bintü Huveylid, çocuk da amcasının oğlu Ali İbn Ebu Talib'dir' cevabını aldım. Ne kadar isterdim; o gün ben de Müslüman olsaydım da, onların dördüncüsü ben olaydım."

Hürmet edin, ancak hürmet beklemeyin!

Bir şahsın hürmet beklememesi bizim ona hürmet etmemize mani değildir. Meselâ, Efendimiz (sas) kendisi için ayağa kalkan sahabeyi her defasında ikaz etmiş ve "Acemlerin büyüklerine ayağa kalktığı gibi ayağa kalkmayın." buyurmuştur. Ama, sahabe de her defasında, O'na hürmeten ayağa kalkmıştır. Biz bu tabloda her iki tarafın kendine âit vazifeyi nasıl dengede tuttuklarını görmekteyiz. Ve yine Efendimiz (sas), hakemlik için gelen Sa'd b. Muaz'ı kastederek yanındakilere, "Efendiniz için ayağa kalkın." buyurmuşlardır. Bu bir edep öğretisidir. Ne var ki, kendisine hürmet edilen şahıs da mutlaka kendine düşeni yerine getirmelidir. Yani, insanlardan katiyen hürmet etmelerini beklememelidir. Zaten Allah Rasulü, "Kim kendisi için kıyam edilmesini arzu ederse cehennemde yerini hazırlasın." buyurarak bu hususa da ışık tutmuştur. Ancak, bu mevzuda da biz, bize düşen görevi yerine getirmek zorundayız.

Zorundayız, zira büyüklerin iç muhasebesini sağlamak bir manada bizim vazifemiz değildir.

Nefreti nefretle değil, sevgiyle yok edebiliriz

Nefret, öldürücü, yıkıcı, dağıtıcı bir duygudur. İçleri kin ve nefretle dolu olan kimseler, kendi iç karanlıklarına gömülmüş zavallı, âciz, sığ ve hasta insanlardır. Bunlara aynı şekilde nefretle karşılık vermek, tehlikeyi büyütmek demektir. Akıllı bir insan, büyüyüp duran bir "nefret çığının" ne derece korkunç zararlar verebileceğini bilmeli ve bu tip insanlara önce dünyanın en değerli hazinesinden; sevgi dolu bir kalpten mahrum olduğu için acımalı, sonra da bir insan olarak mukaddes vazifemizi hatırlayarak, sabır ve iyi niyetle, hatta ısrar ve inatla, sevgi meltemiyle imdadına koşmalıdır. Muhabbet ve iyilik duygularının, ihlas ve samimiyetin yumuşatmadığı hiçbir kalp yoktur.

KISA KISA

اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَحُبًّا يُبَلِّغُنِي حُبَّكَ

Allahümme innî es'elüke hubbeke ve hubbe men yuhibbüke ve hubben yübelliğunî hubbeke

Allah'ım! Sen'den Sen'i hakkıyla sevmeyi, Sen'i sevenlerin sevgisini ve Sen'in sevgine ulaştıracak sevgileri istiyorum. (Hâkim, Müstedrek, 1/708)

'Zevk alamıyorum' diyerek ibadetleri terk etmeyin

İbadet ve taattan zevk alamayınca ibadeti terk etmek düşüncesi, nefsin bir aldatmacasıdır. Bu tür şeyler, kasten istenilmez. Yani, zevk almak için ibadet edilmez. Önemli olan, içinde bulunulan en olumsuz şartlara rağmen, gerek şahsî gerekse içtimaî vazifelerimizi eksiksiz yerine getirmektir.

Bazen uzun bir sükût, özene bezene hazırlanmış bir hutbeden daha beliğdir ve daha çok mânâ ifade eder. Her türlü ağır şartlar altında aşkımızı, şevkimizi devam ettirebilme, belki de aynı şartlarda dolu dolu namaz kılmaktan aşağı kalmaz. Meselâ, cemaatle birlikte, yüreklerimiz hoplayarak kılınan namaz mı, yoksa tek başımıza bir yerde alnımızı secdeye koyup, hiçliğimizi idrak mi daha hayırlıdır bilemeyiz.

Bu sebeple belki de devamlı huzur içinde bulunanlar vazifelerini hakkıyla yerine getirdiklerini düşünürlerse yanılabilirler. Çünkü, Cenab-ı Hakk'ın nelerden razı olacağını tam olarak kestirmemiz mümkün değildir. Zor şartlar altında çalışan ve insanlığa hizmete gayret gösteren insanlar, belli anlarda ahireti, Rabb'in nimetlerini düşünerek kendilerini yenilemelidirler.

"Uyusaydın da gıybet etmeseydin"

Mânâ büyüklerinden biri anlatıyor: Çocukluğumda ibadete hevesli idim. Geceleri kalkar, ibadetle meşgul olurdum. Bir gece babamla beraber oturmuş, gözümü bütün gece hiç yummamış ve kırpmamıştım. Kur'an-ı Kerim'i kucağımda tutuyordum. Ev halkı uykuya dalmışlardı. Babama dedim ki: "Ne olurdu! Bunlardan biri kalkıp da Allah için iki rekat namaz kılsaydı. Ölü gibi uyuyorlar." Bunun üzerine babam bana unutamayacağım bir ders verdi: "Canım oğlum! Keşke sen de uyusaydın da onların gıybetini yapmasaydın."

Orhan Gazi ve Geyikli Baba

Orhan Gazi, gittiği yerlerde garipleri ve derviş kişileri arayıp sorardı. Bir gün, İnegöl'de bulunan baba dostu Korkut Alp, ona haber göndererek,

"Keşiş Dağı (Uludağ) çevresinde geyiklerle gezip söyleşen ve Geyikli Baba adıyla anılan bir dervişin olduğunu" bildirdi.

Orhan Gazi hemen adamlarını gönderip Geyikli Baba'yı davet etti; ama o mübarek zat bu daveti kabul etmedi.

Orhan Gazi adamlarını tekrar gönderip sebebini sorunca Geyikli Baba şu cevabı verdi: "Dervişler kalp ve göz ehli olurlar da her işin zamanını gözetirler. Vakti gelince davete uyarlar ki, gittikleri zaman duaları makbul ola!"

Günlerden bir gün, Geyikli Baba çınar ağaçlarından birini köküyle birlikte sökerek Bursa'nın yolunu tuttu; sarayın avlusuna girdi ve kapının iç tarafına bu ağacı dikmeye başladı. Durumdan haberdar edilen Orhan Gazi oraya geldiğinde ağaç dikilmişti. Derviş şöyle seslendi: "Bu ağaç bizim hediyemizdir ve burada durdukça dervişlerin duası sana ve soyuna makbuldür!"

Sonra durup duasını yaptı ve geldiği yere doğru gitmeye başladı. Arkasından koşup yanına varan Orhan Gazi ile aralarında şöyle bir konuşma oldu:

"Derviş Koca! Şu eyleştiğin, dağında dolaştığın İnegöl yöresi senin olsun!"

"Mal da, mülk de Allah'ındır Bey! O ehline verir. Biz mal ve mülk ehli değiliz."

"Peki, mal ve mülk ehli kimlerdir?"

"Hak Teala, dünya mülkünü senin gibi hanlara ısmarladı. Malı da iş ehline ısmarladı ki, kulları birbirleriyle işlerini göreler."

"Derviş Koca, benim sözümü de tutsan ne olur? Arkadaşların için şöyle bir parçacık yer de mi kabul etmezsin?"

"Peki, kalbin kırılmasın Bey! Şu tepecikten berisi dervişlerin avlusu olsun, yeter!"

Orhan Gazi oldukça rahatlamış olarak geri döndü. Geyikli Baba öldükten sonra kabrinin üstüne bir türbe, yanına da bir tekke ile mescit yaptırdı. Geyikli Baba'nın saray avlusuna diktiği çınar ağacı gelen her padişah tarafından korunup gözetilerek ulu bir ağaç oldu.

"Geyikli Baba Tekkesi" de o gün bu gün varlığını korudu ve hep ziyaret edildi.

İLLÜSTRASYON: CEM KIZILTUĞ

Salih Yusufoğlu
s.yusufoglu@zaman.com.tr

BİR TEKLİF

Mektup adresi: Ailem Dergisi
(Salih Yusufoğlu) Çobançeşme Mah.
Kalender Sk. No: 21 34196 Y.Bosna/İST.

Ebeveynlerimiz bize bir sabır taşı olup sabrı öğretti. Affı öğretti onlar, hatalarımızı affederek ve ilk öğretmenimiz oldular. Okurlarımızın ibret dolu mektuplarını yayınlamaya devam ediyoruz.

Babam, 'güven' duygusunu öğretti

Babamın adı İsmet. Bilirsiniz, 'ismet' bir peygamber sıfatı olup günahtan korunmuş anlamına gelir. Şüphesiz bu sıfat yalnız peygamberlere mahsustur. İnsan beşerdir, iyiliklerle, hatalarla yoğrulmuştur ve mutlaka günahları vardır. Fakat günahları en aza indirgemek mümkün. İşte bu ismi bir insanın taşıyabileceği kadar hakkıyla taşımaya çalışan bir kul tanıyorum; babam.

İyi niyetli, temiz yürekli ve fedakar bir insandır o. Biz dürüstlüğü, iyi niyeti ve insanlar hakkında hiçbir şekilde önyargılı olmamayı babamdan öğrendik. Vefayı ve insana değer vermeyi de o öğretti bize; çünkü kendisi dost ve akrabasına karşı her zaman yardımsever ve vefakâr davranmıştır. Yani sadece diliyle değil, hâl ve hareketiyle öğretti bize her şeyi.

Haramın ne kadar çirkin olduğunu, helalin de tatlılığını bize yaşayarak ve yaşatarak öğretti. Allah korkusu taşıyan yürekten zarar gelmeyeceğini, buna rağmen herkese güvenmemeyi ve dikkatli olmayı da yine o öğretti. Özgüvenimi de babama borçluyum. O bana her zaman güvendi ve hiçbir şeye zorlamadı. Babam, birçok ailenin kız çocuklarını okutmamasının aksine, başka bir şehirde yurtta kalıp okumama müsaade etti ve beni her zaman destekledi. Biz de bu güveni sarsmamak için elimizden geleni yaptık ve yapıyoruz da. Çocukluğumdan bu yana öğrettiği her şey bugün hafızamda taptaze yerini muhafaza etmekte ve yoluma ışık tutmakta. Rabb'im babamı ve bütün değerli babaları has kulları arasına katsın. Bize de onların rıza ve duasını almayı nasip etsin. **Öznur Cesur, Belçika**

Bana Hadis-i Şerif'i sevdiren annemdir

Ben, 9 yaşında ilkokul 3. sınıfa giden bir çocuğum. Annemi çok seviyorum; çünkü annem dürüst bir insan. Annem hayatta yalan söylemez. Ayrıca çok ama çok sabırlı bir insandır annem. Ben de annem gibi dürüst ve sabırlı bir insan olmayı çok istiyorum. Bir tane Hadis-i Şerif var çok güzel; 'Cennet anaların ayakları altındadır.' diye. Bu hadisi de annem sebebiyle çok seviyorum. Sevgili anneciğim bana Kur'an'ın önemini sen öğrettin, insanlara yardım etmeyi de. Bana öğrettiğin her şey için çok teşekkürler sevgili anneciğim. **Melike Ayav, Ünye, Ordu**
(Hediyeniz için adresinizi bekliyoruz)

BİR TEKLİF

'Veren el' olmayı öğrendim

Babamı, çocukluğumdan beri bir parça lokmasını dahi çok kişiyle paylaşırken gördüm. Kazancını, sadece eş ve çocuklarıyla değil, komşuları, akrabaları ve dostlarıyla yerken gördüm. Zaman zaman bu bizi, özellikle de annemi sıkıntıya soksa da, sonraları aklıma düştü ki, biz babamın yardım ettiği insanların dualarıyla hidayete erdik belki de...

Çok duyardım, babam yemeğe başlamadan önce, 'Hanım bir tabak da komşuya ver.' dediğini. Ramazan'da pide alıp eve gelirken, mahallemizdeki Kezban Nine'ye de bir pide bıraktığını da unutmam. Köydeki fakir akrabalarımıza aybaşlarında birer erzak paketi hazırlar ve bizler de bu eğlenceli erzak paketi hazırlama işinde beraberce çalışırdık babamla. Yardımseverdi, 'veren el'di babam. Bu davranışlarıyla 'veren el' olmanın 'alan el' olmaktan daha mühim olduğunu öğretti bizlere. Şimdi mü'min bir ailem, çocuğumun dinî eğitiminde titizlik gösteren bir eşim varsa biliyorum ki, bu önce Rabb'imin, sonra da babamın uzattığı yardım elinin ardından, "Allah razı olsun İsmail Efendi. Çoluk çocuğun hayırlı evlatlar olur inşaallah." diye dua etmelerindendir.

Misafirime, komşularıma, öğrencilerime hep senin felsefenle yaklaşıyorum babacığım. Bu davranışlardan kalplerin yumuşadığını, Allah'ın hoşnut olduğunu biliyorum... **Ülkü Kara, İnegöl, Bursa**

Annemden duanın gücünü öğrendim

8-9 yaşlarındayken annemin beni, namaz kılmam için uyarılarından dolayı namaza düşman kesilmiştim. Canım annem sabırla ve tatlılıkla uyarılarını yapıyordu sürekli; ama annemin uyarıları ve bana gösterdiği sabrı bile beni hiç yumuşatmıyordu. Annem sürekli olarak dua ediyor ve namazı sevip aksatmamam için Allah'a yalvarıyordu. Şu an 13 yaşındayım ve 11 yaşında iken namazlarımı hiç aksatmadan kılmaya başladım. Rabb'ime şükürler olsun ki, namazı bana sevdirdi... Artık sabah namazlarını bile aksatmıyorum. Ve bu sayede annemden duanın ne kadar büyük bir gücü olduğunu öğrendim. Teşekkürler canım annem... **Kübra Sungur, Ceyhan, Adana** (Hediyeniz için adresinizi bekliyoruz)

Hatalarımı affederek 'affetmeyi' öğretti

Babam bana ilk olarak, Allah ve Resûlü'nu sevmeyi öğretti, onları sevdiğini bizzat göstererek. Sabrı öğretti bir sabır taşı misali sabrıyla. Hatalarımı affederek, affetmeyi öğretti. Hocam oldu, duaları ve hikmetlerini öğretti. Dert ortağım oldu, metaneti öğretti. İmam oldu, namaz kılmayı öğretti. Bütün öğrettiklerin için Rabb'im senden razı olsun, ömrün uzun ve bereketli geçsin... **Şerife Çakar, İstanbul** (Hediyeniz için adresinizi bekliyoruz)

Mümin, dünyadayken ahiret yörüngeli bir hayat yaşamalı, devamlı surette ahireti kazanma adına hesap ve planlar içinde olmalı, hayatını bu doğrultuda tanzim etmelidir.

ALİ DEMİREL

AHİRET YÖRÜNGELİ BİR HAYAT

Mümin, yaşadığı hayatı ahiret hayatına göre değerlendiren, dünyaya o nispette değer veren, dünyevi ve uhrevi emniyetini Allah'a bağlayan, O'na itimat eden, imana dayalı fazilet duygularıyla dopdolu olan, dünya ve ahiret dengesini kurduktan sonra, hem dünya, hem de ahiret hayatını teminat altına almış insan demektir.

Bütünüyle dünya hayatına gözünü kapayıp inzivaya çekilme, Müslümanlıkta çok makbul bir şey olmadığı gibi; dünyaya dalarak tamamen ahireti unutmak, cismaniyeti tek gaye yaparak maneviyatı terk edip ihmal etmek de Müslümanlıkla bağdaşmayan şeylerdir. Akıllı mümin böylesine bir dengeyi kurmak suretiyle dünya saadetine de dünya saadeti kadar ehemmiyet verir. Ebedi, bitip-tükenme bilmeyen bir ahiret hayatı geçici dünya hayatından elbette daha hayırlıdır. Mümin gözünün biriyle dünyaya bakarken bir diğeriyle ahirete bakar ve bu hassas dengenin bozulmamasına dikkat eder.

Efendimiz (sallallâhu aleyhi ve sellem)'in peygamberlik vazifesiyle arz-ı endam etmesiyle beraber ortaya koyduğu meselelerin en mühimlerinden bir tanesi şudur: Dünya ve ukba dengesini kurma, nazarları ahirete yöneltme ve ahirete bağlılık içinde dünyayı da unutmayarak mamur kılma. Onun içindir ki, Efendimiz'in kendisine olduğu gibi ailesine ve akrabalarına da zekat ve sadaka haram kılınmıştır. Çünkü haram kılınan bu şeyler dünya nimetleriydi. Herkes bunlardan istifade edecek fakat Efendimiz ve akrabaları istifade edemeyecekti. Allah Rasulü, kendisine tatbik ettiği şeyleri ailesine de uyguluyordu. Millete örnek ve önder saydığı kimseleri de bu nimetten mahrum ediyordu. Yoksa örnek olamazlardı. Efendimiz, kendi nasıl yaşadıysa, eşleri, çocukları ve torunlarının da öyle yaşamalarını istiyordu.

Hayat yolculuğunun sonunda hangi amelin bizim kurtuluşumuza vesile olabileceğini bilemeyiz. Onun için en küçük iyiliğe bile "küçük" dememeliyiz.

Hz. Fâtıma validemiz, babasını sevindiriyor

İşte kıyamete kadar gelecek velilerin anası Hz. Fatıma Validemiz, bir gün elinde veya boynunda bir altın zincirle babası Rasul-i Ekrem'in huzuruna çıkar. Nakşibendi Hazretleri'ne, Şah-ı Geylânî'ye, Şazeli'ye, Bedevi'ye, Ahmed Rufai'ye analık yapacak olan Hz. Fatıma'ya, Efendimiz (sallallâhu aleyhi ve sellem) özel ihtimam gösteriyor, bir kubbe gibi onu koruyordu. Zira o muhteşem kubbenin altında kıyamete kadar altın halkalar yetişecek ve gelişecekti. İşte bu altın zincirin başında bulunan Hz. Fatıma, boynunda dünyaya ait bir altın zincirle Efendimiz'in huzuruna çıkınca Allah Rasulü kaşlarını çatar ve "Kızım Fatıma, ister misin halk 'Peygamber'in kızı boynunda cehennemden bir halka taşıyor' desinler." der. Efendimiz böyle der demez Hz. Fatıma boynundaki zinciri çıkarır ve satar. Hürriyetini kaybetmiş bir esir alarak onu hürriyetine kavuşturur. Sonra da Efendimiz'in huzuruna gider ve yaptıklarını anlatır. Kızının bu örnek davranışı Allah Rasulü'nü hoşnut eder.

Efendimiz bu hareketiyle kızına adeta şöyle diyordu: Kızım, sen dünyaya az buçuk meyletmek istiyorsun ama sen ukba için, gelecek bütün evliyaya ana olabilecek mahiyette yaratılmışsın. Bu gibi dünyevi şeyleri düşünmemelisin. Ahiret senin için daha hayırlıdır. Sen ona yönelmelisin.

Evet, ruhun gelişmesi, fazilet duygularının inkişaf etmesi, dünyayı düşünürken onunla beraber ahireti de düşünmeye bağlıdır. Her gün birkaç defa gözünün önünde ahiret canlanmayan insanın dengeli yaşaması çok zordur. Bu sebeple mümin, dünyadayken ahiret yörüngeli bir hayat yaşamalı, devamlı surette ahireti kazanma adına hesap ve planlar içinde olmalı ve hayatını bu doğrultuda tanzim etmelidir.

Hz. Süheyb, Allah ve Resulü için tüm zenginliklerinden vazgeçen insanların sembolüdür. Hakkında ayet nazil olmuştur. Cömertliği ve nişancılığı ile meşhurdur.

SAİD GEVEN

Allah için her şeyini terk eden sahabi:

SÜHEYB-İ RÛMÎ

Süheyb bin Sinan ya da Süheyb-i Rûmî olarak meşhur olmuştur. Hz Süheyb'in babası, Nemr soyundan Sinan, anası Kuayd kızı Selma'dır. Dedesi, Musul civârındaki bir kasabanın hâkimi idi. Günün birinde, Bizanslılar hücum ettiler. Çok kimseyle birlikte, Küçük Süheyb de esir düştü. Uzun müddet, Romalıların elinde esir kaldı. İşte bu yüzden, Süheyb-i Rûmî olarak anılmıştır. Onu, Mekkeli Abdullah bin Ced'an satın aldı. Bir müddet sonra da, iyi hareketlerinden dolayı azât etti.

Hz. Süheyb, orta boylu, kırmızı yüzlü, çok cömert ve lâtifeyi seven bir kişiydi. Resûlullah'ın hadîslerine büyük önem verir, 'hata ederim' endişesiyle hadîsleri nakletmezdi. 'Niçin nakletmiyorsun' diyenlere şöyle cevap veriyordu: "Vallahi ben Resûlullah'ın hadîslerini bile bile nakletmiyorum. İsterseniz gelin size Peygamber Efendimiz'in savaşlarını ve yanlarında bulunduğum sırada gördüğüm şeylerin hepsini anlatayım. Fakat, "Peygamber Efendimiz şöyle buyurdu." demeye gelince, ben onu yapamam!"

Efendimiz, Süheyb'i çok severdi. "Bir kimse Allah'a ve âhiret gününe inanıyorsa, bir ananın evlâdını sevmesi gibi Süheyb'i sevsin." buyurmuştur. Ka'be-i Muazzama'nın güneyinde, yüksekçe bir yerde, Hz. Erkam'ın evi bulunuyordu. Hz. Erkam, Mekke'nin ileri gelenlerinden, itibarı çok olan bir zât idi ki, herkes kendisine hürmet ve ikrâm ederdi. Bu gibi sebeplerden dolayı, Efendimiz ve diğer Müslümanlar burada toplanırlar, emniyetli bir yer olduğu için ibâdetlerini rahat yaparlardı. Yeni Müslüman olmak isteyenler de bu eve gelir, Müslüman olmakla şereflenirdi. Bunun için, bu eve Dar'ül-İslâm ve Dârü'l-Erkam gibi isimler verilmişti. Süheyb bin Sinan da bu evde Müslüman olmuştur. Müslüman olduğunu açıklamaktan çekinmeyen yedi mücâhid sahâbîden biri oydu.

Hakkında ayet indi

Hz. Süheyb, Müslüman olduğunu açıkladıktan sonra Mekkeli müşriklerin, şiddetli hücum ve işkencelerine mâruz kaldı. Hz. Süheyb, Mekke'de akrabası, dayanağı olmayan bir zât olduğu için, müşrikler kendisine çok zulmederler, konuşamayacak hâle getirinceye kadar döverlerdi. Demir gömlek giydirirler, en sıcak günde, güneş altında tutulur, üstüne de yük bindirirlerdi.

Bir gün, Hz. Habbâb ve Hz. Ammâr'la birlikte giderlerken, müşriklerden bazıları ile karşılaştılar. Müşrikler, "İşte Muhammed'e tâbi olan kimseler!" diye alay ettiler ve bazı yakışıksız sözler söylediler. Hz. Süheyb onlara cevâben dedi ki: "Evet! Allah'ın Peygamberine tâbi olan, O'nunla beraber bulunmaktan zevk alan kimseler biziz. Hz. Muhammed'e (sas) biz inandık, siz inanmadınız. Biz O'nun (sas) söylediklerinin, bildirdiklerinin hepsinin doğru olduğunu kabûl ettik. Siz yalanladınız. Bütün üstünlük ve fazîletler İslâmiyet'te, bütün zillet ve felâketler de müşrikliktedir. Müslümanlıkta aşağılık, müşriklikte üstünlük yoktur." Hz. Süheyb böyle söyleyince saldırdılar ve onu konuşamayacak hâle gelinceye kadar dövdüler.

Hz. Süheyb, Mekke'de kendi gayretleriyle büyük bir servet elde edip hayli zengin oldu. Medîne-i Münevvere'ye hicret edeceği müşrikler tarafından haber alınınca yine yolu kesildi. "Senin bu kadar mal ve para ile gitmene izin vermeyiz!" dediler.

Hz. Süheyb de, "Ey müşrikler. Beni iyi tanırsınız ki, çok iyi ok atarım. Üzerime gelirseniz, sadağımdaki okların hepsini size atarım ve sonra kılıcımı çekerim. Bunlardan biri elimde bulundukça bana bir şey yapamazsınız, kendiniz bilirsiniz! Yanımda ve Mekke'de bulunan mallarımı size verirsem önümden çekilir misiniz, yolumu açar mısınız?" dedi. Hemen kabûl ettiler. Müşriklerin elinden kurtuldu ve hiç parasız olarak yoluna devam etti. Çölde binbir güçlüklere rağmen Peygamber'imize (sas) kavuşmanın heyecanı ile bütün sıkıntılardan zevk alarak yoluna devam etti. Efendimiz (sas), Hz. Ebû Bekir ve Hz. Ömer'le (r.anhüm) birlikte Hz. Külsüm bin Hedm'in hânesine misâfirdiler. Orada buluştular. Süheyb olanları anlattıktan sonra Peygamber Efendimiz buyurdu ki: "Süheyb kazandı, Süheyb kazandı, Ebû Yahyâ kazandı! Satış kârlı çıktı. Satış kârlı çıktı!"

Sonra Hz. Süheyb (ra) hakkında nâzil olan: "İnsanlardan bir kısmı, Allahü Teâlâ'nın rızâsını isteyerek O'na ibâdet yolunda kendini ve malını fedâ ederler." meâlindeki âyet-i kerîmeyi (Bakara, 2/207) okudular. Hz. Ömer, Hz. Süheyb'i çok severdi. Hz. Ömer, hançerle yaralanınca yerine geçecek halîfeyi seçmek için şûra ehlini tayin edip, yeni halîfe seçilinceye kadar Hz. Süheyb'in kendisinin yerine vekil olması ve cenâze namazını kıldırması için vasiyet etti.

Hz. Süheyb, üç gün müddetle cemaate namazları kıldırdı. Hz. Ömer'in cenâze namazını da kıldırdı. 70 yaşında, 658'de Medîne-i Münevvere'de vefât etti. Bâki Kabristanı'na defnolundu.

FOTOĞRAF: BAHAR MANDAN

3 AYLARIN MANEVÎ İKLİMİ HER YERİ SARIYOR

Rabbimiz, mekânlar içinde mukaddes mekânlar; zamanlar içinde de mukaddes zamanlar yaratmıştır. Üç Aylar en müstesna zaman dilimlerini oluşturmaktadır.

■ MEHMET AYDIN

Hayatın sıkıntıları ve nefislerin tazyiki karşısında istikameti muhafazada bitkin düşen ruhlarımızı ihya edecek mübarek bir zaman dilimine girmiş bulunuyoruz. Birbiri ardına gelecek mübarek gün ve geceleri ganimet bilmeli, geride kalan hayatımızın muhasebesini ciddi anlamda yapabilmeliyiz. Her gün yapabilsek ne iyi; ancak Recep, Şaban ve Ramazan'da Cenab-ı Hakk'ın kulluk kapısını daha heyecanla çalabilmeli ve yeniden tazelenebilmeliyiz. Çünkü Cenab-ı Hak, insana takvasına göre değer verecektir. ("Habibim, de ki: Eğer duanız ve ibadetiniz olmasa, Rabb'iniz size ne diye değer versin?" Furkan 25/77)

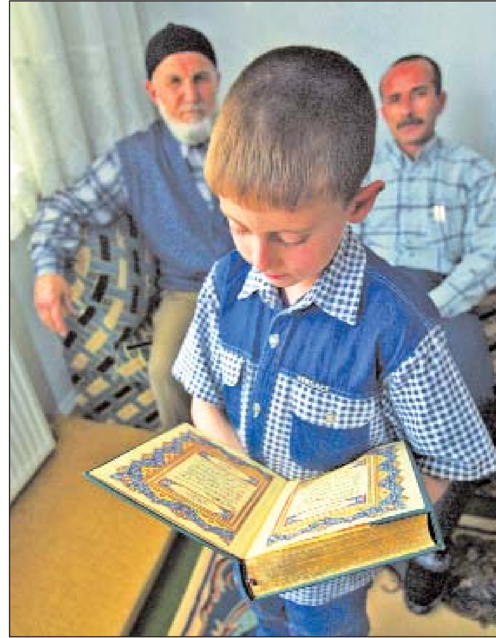
Üç aylar bir yarıştır ve biz bu yarışı kazanmaya çalışmalıyız. Bu aylarda hissedilen manevî esintiler, müminlerin Allah'a yaklaşma ve onun rızasını kazanmakta daha dikkatli olmaları öyle bir hava meydana getirir ki, o havadan inanmayanlar da faydalanır. Böylece onlar da hisselerini almış olurlar. Bu aylarda ibadetleri artırmalı. Zikir ve fikirde derinleşmeli. İnsanlarla diyaloglarımızda daha dikkatli olmalı. İncitmemeye, üzmemeye, kırmamaya çalışmalıyız.

Üç aylar bizim için muhasebe vesilesidir

Ben neyim? Niçin bu âleme gönderildim? Yaratılışımdaki sırlar nedir? Günah nedir? Sevap nedir? Kur'an bizlere neler emrediyor? Okunduğu zaman bile insanın gönlüne inşirah veren bu ses nedir? Alem nereden gelmiş, nereye gidiyor. Bu ölmeler, kalmaların hikmeti nedir? Nasıl hesap vereceğiz? Bu gibi sorular zihnimizi 3 aylarda daha çok kurcalamalı. Üç aylar, kendimizi denetleme, değerlendirme bakımından çok önemlidir. Kendimize sormamız gereken çok soru var: Rabb'im Allah'tır deyip başkalarına mı bilip bilmeden tapınıp duruyorum? Resulüm Hz. Muhammed'dir (sas) deyip başkalarının sünnetlerini mi harfiyyen uyguluyorum? Kitab'ım Kur'an'dır deyip, başka kitapları mı kendime rehber edinmişim? Şeytan düşmanımdır deyip de sonra sürekli onun isteklerini mi yerine getiriyorum? Allah en güzel vekilimdir deyip, sürekli O'nu üzüyor muyum? Bugüne kadar kaç kişinin hidayetine vesile ya da engel oldum? Kaç yetimin başını okşadım ya da aldığım kararlarla kaç kişiyi yetim bıraktım? Evet, üç aylar bütün bunları kendimize sorup bir durum değerlendirmesi yapmak, bu mübarek günlerin, gecelerin ve ayların şuuruna varmak demektir.

Aile içinde neler yapabiliriz?

- Aile içi eğitimi olarak muteber kaynaklardan mübarek günlerin önemi çeşitli kıssalar eşliğinde anlatılabilir.
- Mübarek geceler ailecek kısa da olsa bir merasimle ihya edilebilir. Ailecek sırayla dua edilebilir.
- Evin büyükleri, özellikle küçüklere alınacak yeni şeyleri, hediyeleri o gecenin adına verebilir. Mübarek geceler hürmetine eşlere alınacak küçük de olsa bir hediye, bir çiçek karşılıklı bağları kuvvetlendirecek, gecenin bereketi ve ruhaniyeti herkesin üzerine inecektir.
- Mübarek geceler ve bayramlar küskünlerin barışabilmesi için de en güzel fırsattır. Normal zamanda gidip de, "Ben seninle barışmaya geldim!" desek, "Nereden çıktı şimdi bu!" denebilecekken, "Şu mübarek günün hürmetine gel barışalım. Sen de ben de sevaba girelim!" demek iyi bir çözüm olabilir.
- Mübarek gün ve geceler vesilesiyle bizzat ziyaret edemiyorsak tebrik kartı postalamak, telefon etmek, sms mesaj/elektronik posta göndermek de bir yoldur. Aslolan sevdiklerimizi unutmamaktır.

Mübarek geceler ailelerin bir araya geldiği, ortak dua ve ibadetin yapılabildiği geceler olmalı.

Camiler kandillerde mü'minlerle dolar

Milletimizin büyük çoğunluğu dinî gün ve gecelerimizi sevinçle karşılarlar, tebrikleşirler, camilere dolarlar. Sevap ve fazilet bakımından hasat mevsimi olan bu üç aylara erişmenin manevî hazzını duymuşlar ve hatta birçok kardeşlerimiz bu mübarek ayları oruçlu geçirecekler. Enes b. Mâlik'ten (ra) bir rivayete göre Peygamber'imiz (sas) Recep ayı girdiğinde şöyle dua ederdi:

"Ey Allah'ım! Recep ve Şaban ayını bize mübarek kıl ve bizi Ramazan'a ulaştır." (Kenzü'l-Ummâl, 1/79, No: 18049)

Mübarek geceler

"Kandil" veya "Kandil geceleri" denilince Regâib, Mirâc, Berat ve Kadir geceleri kastedilir. Bunlar "leyl" (gece) kelimesi ile isim tamlaması yapılarak "Leyle-i Mirac", "Leyle-i Kadir" şeklinde anılırlar. Bunların yanı sıra her haftanın cuma gecesi, Mevlid Kandili gecesi, Ramazan Bayramı gecesi, Kurban Bayramı geceleri, Zilhicce'nin ilk 10 gecesi ve Muharrem ayının ilk gecesi gibi geceler de bu kapsamda kabul edilir. Bunların bir kısmının özel önemi haiz olduğuna dair ayet ve hadisler bulunmakla birlikte, bazılarına bu niteliğin verilmesi dolaylı bir yorumla olmuştur.

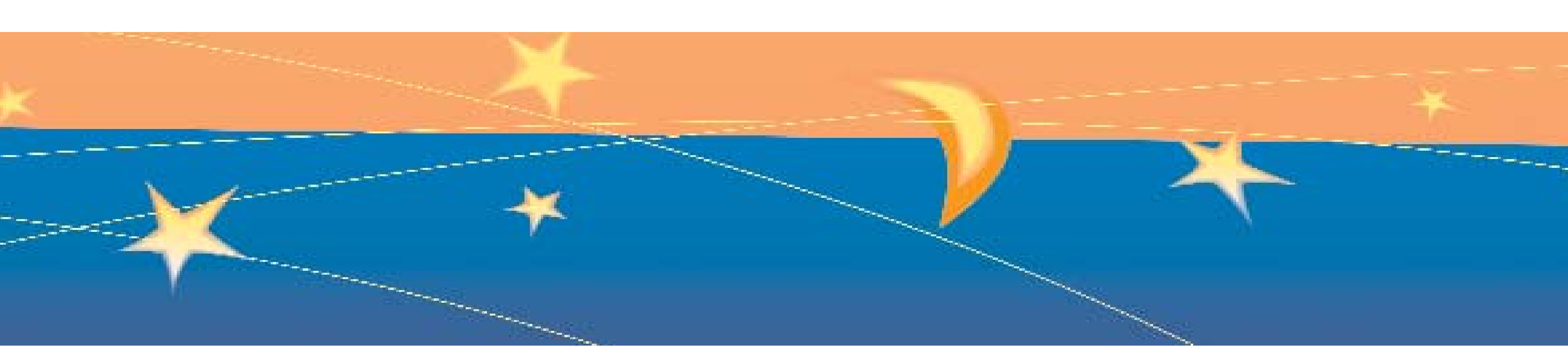
Regâib Gecesi

"Regâib", rağbet olunan, bol ihsan ve değerli hediyeler demektir. Recep'in ilk cuma gecesinde bu kabil ihsan ve ikramlar beklenildiği için o geceye "Regâib Gecesi" denilmiştir. Regâib Gecesi, Recep ayının ilk cuma gecesi olması sebebiyle, ibadet, taat ve hayırlı işlerle ihya edilmesi için daha bir özen gösterilmesi tavsiye edilen bir gecedir.

Mirac Gecesi

Mirâc, çıkılan yer ya da çıkma aleti ve merdiven demektir. Hz. Risalet'in (sas) hicretten bir süre önce, Allah'ın emri ile Mescid-i Haram'dan alınıp Mescid-i Aksa'ya götürüldüğü (İsra mucizesi), oradan semaları kat ederek Rabb'ine yükseltildiği (Mirac mucizesi) tarihen sabit, bir kısmı Kur'an'da, bir kısmı da hadislerde anlatılan gerçek bir hadisedir. İslâm alimlerinin çoğunluğu Mirac'ın Recep ayının 27'nci gecesi gerçekleşmiş olduğu kanaatindedir. İnsanlığın kurtuluş sebebi olan Hz. Peygamber'in Rahman'ın katında olağanüstü ikram ve manevî hediyelere mazhar olduğu böyle bir zaman dilimine Müslümanlar çok büyük değer verir. Eşref-i mahlukat olan insanoğlunun en şereflisi olan İki Cihan Serveri'nin (sas) tüm mü'minleri temsilen böyle muhteşem bir onurla taltif edilmesi bütün Müslümanlar için bayram gecesidir.

Bu gecede, Mirâc'a kadar olan sürede maruz kalınan dayanılması zor sıkıntı ve iftiralar tekrar hatırlanmalı, O'nun (sas) ve ashabının tevhid mücadelesi uğrunda katlandıkları eziyet ve sıkıntılar yeniden düşünülmeli, örnek sabır ve metanetleri gözden geçirilmelidir. Namaz, Mirac'ın en önemli meyvesidir. Rabb'imizin kullarına en büyük hediyesidir. Çünkü, Rabb'imiz bize kendisini memnun ve razı edecek fiilleri tarif edip, öğretip, emretmeseydi O'nun rızasını nasıl kazanacağımızı bilemeyeceğimizden perişan olur, ne yapacağımızı bilemez öylece kalakalırdık. Bu gecede, Kur'an tilaveti, zikir, tesbih ve istiğfarla gecenin feyzinden yararlanılmaya çalışılmalıdır. Kaza namazı olan onları yerine getirmeli, Ümmet-i Muhammed için dua edilmeli, tüm Müslümanlar sonra şahsı için cümle dilekler yegane Sahib'ine yöneltilmelidir.

Berat Gecesi

Berât, 'berâet' kelimesinin Türkçedeki kullanılışıdır. Bir şeyden "berî/uzak" olma, aklanma, temiz ve suçsuz çıkma anlamlarına gelir. Şaban'ın on beşinci gecesini değerlendirenler de tevbe ve istiğfarlarla günahlardan temizlenip arındıkları için o geceye Berât gecesi anlamında "Leyle-i Berât" denmiştir. Bu gecenin mübarek bir gece olduğu ve ihya edilmesinde büyük faziletlerin bulunduğu alimlerimiz tarafından kabul edilmiştir. Bu geceye özel bir namaz olmamakla birlikte, gecenin manevî değerine binaen, namaz, Kur'an tilâveti, zikir, tesbih ve istiğfarlarla geçirilmesi, bu gece vesilesiyle muhtaçlara yardım ve benzeri hayırlı amellere özel bir önem verilmesi müstehaptır.

FOTOĞRAF: FATİH UĞUR

Kadir Gecesi

Kur'an'da ismen geçmekte ve hakkında müstakil bir sûre (Kadir Sûresi) bulunmaktadır. Bu sûrede bu geceden ta'zimle söz edilir ve "bin aydan hayırlı, meleklerin ve Ruhü'l-Kudüs'ün indiği, tâ fecre dek esenlik dolu bir gece" olduğu anlatılır. "Kadr" kelimesi sözlükte, güç yetirmek manasının yanı sıra; hüküm, takdir, şeref, ululuk ve tazyik gibi anlamlara da gelir. "Kadir Gecesi"nde bu manaların her biri mevcuttur.

Kadir Sûresi'nde (97/1) Kur'an'ın bu gecede indirildiği, Bakara Sûresi'nde de (2/185) Ramazan ayında indirildiği belirtilir. Buna göre, Kadir Gecesi'nin Ramazan ayı içinde olduğu açıktır. Hadis-i şeriflerdeki bilgilerden hareketle Kadir Gecesi'nin Ramazan'ın hangi gecesine denk geldiği kesin olarak söylenememekle beraber, bunun 27. gece olduğunda ittifaka yakın bir kanaat mevcuttur. Zamanının kesin olarak bildirilmemesi insanların diğer zamanlarda kulluk görevlerini ihmal etmemelerinin hedeflenmesi gibi bazı hikmetlerle açıklanmıştır.

Bir hadis-i şerifte, "Kim inanarak ve sadece Allah rızası için Kadir Gecesi'nde kalkarsa (o geceyi ihya eder, değerlendirirse) geçmiş günahları bağışlanır." (Buhari, İman, 28, Savm, 6) buyurulur. Bu gecede kalkıldığında, gecenin nasıl ihya edileceği ayetlerde ve hadislerde net olarak sınırlandırılmadığı için mü'minler namaz kılıp dua ve istiğfar ederek, tefekkür ve zikirde bulunarak, Kur'an okuyarak bu geceyi ihya edebilir. Muhtaçlara yardım etmek, sıla-i rahimde bulunup yakın akrabaları arayıp sormak, ziyaret etmek, gönüllerini almak gibi ameller en güzel değerlendirme yollarıdır. Resulullah bunların hepsini yaptığına göre bu geceyi değerlendirmek isteyenler de aynı yolu izlemelidirler. Kaynaklarda Hz. Peygamber'in, bu geceye denk gelebilmek için ibadet ve taate ayrılan bir program içinde Ramazan'ın son on gününü itikâfla geçirdiği kaydedilir. Bu gecenin feyzinden yoksun kalmak istemeyen mü'min, hiç değilse yatsı (teravih) ve sabah namazlarını cemaatle kılmaya gayret etmeli, din kardeşleri ile birlikte yapılan dualara katılmalıdır. Kadir Gecesi'nden söz edilen hadiste: "Ondan mahrum olan çok büyük şeyden mahrum olmuştur." (Müsned, II, 230, 285) buyurulur.

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

Özellikle mübarek gecelerde yatsı ve sabah namazlarını cemaatle kılmaya gayret etmeliyiz.

Kandiller ve gecenin bereketi

Gece ve gündüz Kur'an'da tevhid delillerinden biri olarak zikredilmiş ve üzerine yemin edilmiştir. Gece (leyl) Kur'an'da sıklıkla zikredilmiş, hakkında tefekkür etmemiz emredilmiş bir zaman dilimidir.

Kur'an-ı Kerim gece inmeye başlamış ve indiği gece gecelerin sultanı, indiği ay ayların sultanı, indiği Peygamber Resullerin Sultanı ve indiği ümmet de ümmetlerin sultanı olmuştur.

İsra ve Mirac mucizeleri, Hicret hadisesi hep gece vakitleri vuku bulmuştur. Efendimiz ve sahabileri beş vakit namazın farz oluşundan önceki 10 yıllık süre içinde geceleri teheccüd namazına devam etmişlerdir. ("Gecenin bir kısmında uyanarak, sana mahsus bir nafile (teheccüd) namaz kıl." İsra Sûresi, 17/79)

Efendimiz (sas) geceleri pek az uyurlardı. Seher vakitlerinde de istiğfarda bulunurlardı. Gecenin bereketinden yararlanmayı gaye edinen Efendimiz, yatsıdan hemen sonra yatmaya özen göstermiş ve buna ters davranışı da hoş görmemiştir.

Kur'an, hep Kur'an

Kur'an, "sağlam kulp/urvetü'l vüska" ve "Allah'ın sağlam ipi/hablu'llahi'l metîn"dir. Tutunan, cehennemden kurtulur. Kur'an'ı düşünen, Kur'anca düşünen; fitnelerden, belalardan emin olur. Üç Aylar boyunca Kur'an'la daha çok hemhâl olmalı, özellikle Ramazan'da mukabele konusunda elimizden gelen gayreti gösterip, aksatmamaya çalışmalıyız. Biliyoruz ki, Kur'an sadece öylesine okunsun diye gelmedi. Kur'an okunsun, anlaşılsın, üzerine düşünülsün ve ondan ders alınsın diye geldi. Kur'an hidayettir. Yani insanı en doğruya yöneltendir. Kur'an'ı anlamazsak, onun hidayetinden nasıl yararlanacağız? Öyle ise her gün okuduğumuz kadarının tefsirini, en azından meâlini de okumalıyız. Kur'an'ı bir kere olsun başından sonuna kadar anlayıp okumadan bu dünyadan göç etmemeliyiz. Rabb'imiz, "Kur'an'ımı okudun mu?" dediğinde bocalamamak, diğer okuduğumuz kitapları düşünüpmahcup olmamak için ona samimiyetle sarılmalıyız.

İbadetleri nasıl artırabiliriz?

- Öncelikle farzlara daha ciddi eğilmeli, namazları vaktinde, erkekler için mümkünse cemaatle kılmalıdır. Namaz, oruç ve benzeri nafileleri çoğaltmaya itina göstermeliyiz.
- Oruç konusunda pazartesi ve perşembe günleri, kamerî ayların 13, 14 ve 15'inci günleri, mübarek gecelerin öncesi ve sonrasında oruç tutabiliriz. İmkanı ve gücü olanlar Savm-ı Dâvud denilen Hz. Davud Aleyhisselam'ın tuttuğu gibi bir gün oruç tutup bir gün tutmayarak da bu günleri ihya edebilir. Peygamberimiz (sas) 3 ayların tamamını sürekli oruçla geçirmemiştir. Ancak bu, yapılamayacağı anlamına gelmez. Hz. Peygamber, Recep ayının tamamını oruçlu geçirmemiş; ama Şaban'ın neredeyse tamamını genel olarak oruçlu geçirmişler ve Ramazan'la birleştirmişlerdir. Keffaret oruçları bu aylarda tutulabilir.
- Namaz ile ilgili nafilelerde gece (teheccüd) namazlarını kaçırmamaya gayret etmek çok iyidir.

3 Aylar mü'minlerin yardımlaşma mevsimidir

Öteden beri olgun mü'minler zekatı bu aylardan birinde, özellikle Ramazan'da vermişlerdir. Sadaka-i Fıtır, Ramazan'a has bir mâlî mükellefiyettir. Mâlî ibadetler şüphesiz bu ikisinden ibaret değildir. Yedirme, içirme, giydirme, borç verme, hayır müesseselerine yardım etmek vs. gibi infak kapsamına giren her davranış mâlî ibadetlerden sayılır. Cihad ayetlerindeki, "Mallarınızla ve canlarınızla" şeklindeki ifadeler mallara öncelik verilmesi de dikkat çekicidir. Sevdiğimi malından fedakârlık yapamayan, can konusunda nasıl fedakâr olabilir ki! Kur'an'da sevilen şeylerin verilmesi ikaz edilmiştir.

Efendimiz'e (sas) aşkla bağlanmalıyız

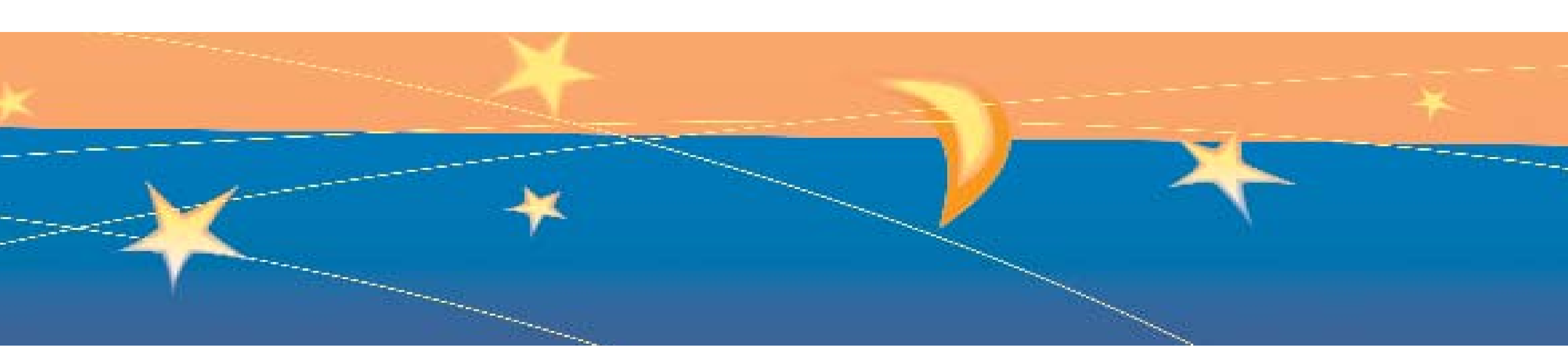
Kâinatın en muhteşem varlığı Aleyhissalâtü Vesselam Efendimiz'dir. Allah'ın bize örnek insan ve peygamber olarak gönderdiği O'dur. O Kur'an'ın canlı haidir. O bizim için iman, İslam, hayat ve cennettir. Onu tanımadan, bilmeden, öğrenmeden, kalbimize ve şuuraltımıza O'nun sevgisini koymadan İslam'ı ve Kur'an'ı tanımak, yaşamak ve muhafaza etmek mümkün değildir. Ayetlerde belirtildiği gibi O'nun sünnet-i seniyyesine uymadan, ne yapmışsa aynısını yapmaya çalışmadan, O'nun sevdiğini sevip, nefret ettiğinden nefret etmeden Allah'ın sevgisine ulaşmak da imkânsızdır.

O'nun hayatı hepimiz için, her meslek ve meşrep erbabı için örnektir. Çileleri, ızdırabı, sabrı, metaneti, kahramanlığı, şefkati, civanmertliği, cesareti, hilmi ve tevazusu, heybeti ve haşmeti ile herkese örnektir. Çocukluğu, gençliği, peygamberlik öncesi ve sonrası halleri, savaşları ve sözleriyle Hz. Muhammed (sas) insanlık için zirvedir.

Kimseyi kınamayalım

İbadetlere yoğunlaşma sadece 3 aylara mahsus değildir. Kandil gecelerinde kolonyasını sürünüp gayet ciddi bir şekilde camiye gelenler, cuma geceleri hiç içki kullanmayanlar, "Ramazan dolayısıyla kapalı" olanlar, normal gündeminde namaz pek yokken teravih ve bayram namazlarını kaçırmayanların sayısı küçümsenmeyecek kadar çoktur. O halde bu kardeşlerimizi gördüğümüzde "Ooo, hangi dağda kurt öldü!" demek yerine, "Hoş gelmişsin, gecen mübarek olsun, yüzüne nûr inmiş." denmeli, teşvik etmelidir. Çünkü hidayeti veren Allah'tır. Kimine âhir ömründe verir, şükredip kıymetini bilmeyenden de âhir ömründe alıverir. Onun için son nefeste imanla gidebilme duygusu hepimizi sarmalı, kimseye kınayıcı bakışlarla yaklaşmamalıyız. Kınanacak biri varsa o da nefsimizdir.

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

Ömür gelip geçiyor

Her gün yeni bir güneş doğuyor, her günle birlikte kimi bebekler ilk nefesini alıyor, kimi büyükler de son nefesini veriyor. "Kim bilir, nerede, nasıl hangi saatte" olduğunu bilemediğimiz sonumuza iyi hazırlanmalı, Cenab-ı Hak'tan "hüsn-ü hâtime/hayırlı son" dilemeliyiz.

Bütün büyüklerimiz öte dünyaya geçmiş, oradan bize bakar olmuş. Dedelerimiz, ninelerimiz, yengelerimiz, teyzelerimiz, dayı ve halalarımız neredeler? Geçen kandilde birlikte olduklarımızın bazıları bu kandilde olmayacak. Peki bu kandilden bir dahaki seneki kandile kimler eksilecek?

Ya o eksilenlerden biri biz olursak. Onları sinesine saran kara toprak bizi de çağırıyor. Onun için bu mübarek üç ayları bir derlenme ve toparlanma için fırsat, piyango ve vesile bilip öyle davranmalıyız. Hastaları ziyaret etmeli, ziyaret edilecek hastaları arayıp bulmalıyız. Fakir fukaranın kapısını çalmalı, çoluk çocuğunu sevindirmeliyiz. Kendi ailemize, akrabalarımıza şefkat ve muhabbetle muhatap olup, büyüklerimizi sık sık arayıp hal ve hatırlarını sormalıyız. Tâ ki, Rabb'imizin rızası ve rahmeti hakkımızda tecelli edebilsin…

Bu mübarek zaman diliminin bütün Müslümanların dünya ve ahiret saadeti için hayırlarla dolup taşmasını, küllî bir af ve mağfirete vesile olmasını, bütün İslam âlemine sulh ve huzur getirmesini Cenab-ı Erhamürrahimîn'den niyaz ediyoruz.

Yer Nahçivan... 'Bir Türk görmeden ölecek miyiz?' diye dertlenen insanlar. 70 yıllık ayrılığın ardından oralara koşturanların, Gâhire Bacı'nın Hacer Ana'nın ve sahibini bulan küpelerin hikayesi bu...

■ ABDULLAH AYMAZ

Sahibini bulan küpeler

Türk cumhuriyetlerinde bir esnaf olarak büyük hizmetleri geçmiş Osman Nuri Bey bana bir faks geçerek, bir hatırasını anlatıyor. Ben de aslını bozmadan sizlere nakletmeye çalışacağım: Yıl 1991... Komünizm sona ermiş, Türk cumhuriyetleri de bağımsızlıklarını ilan ediyorlar. Tam bu sırada Nahcivan'da kıtlık olduğunu duyduk. Üç günde Ankara'dan 180 ton gıda yardımı toplayıp 13 TIR'a yükledik. Zaten benim hayalimde hep oraları görmek vardı. Yıllardır oraların hayaliyle yanıp tutuşuyordum. Zaman Gazetesi öncülüğünde toplanan bu yardımı götürmek için gerekli yerlere söyledim. Kabul ettiler. Arabamın plakalarını söküp sacdan ZAMAN yazılı kırmızı-beyaz plaka bastırdım. Arabanın önüne bir bayrak direği ve bayrak, arabamın üstüne yanar-döner bir lamba ve siren taktırdım. Böylece 13 TIR'ı peşime takıp gidecektim. O sırada TV kanallarında, Azerî-Ermeni savaşının bütün hızıyla devam ettiği haberleri veriliyordu.

Savaş var diye hanım biraz endişe ediyordu. Son akşam ona "Hanım, Çanakkale Harbi'nde Nahcivanlı kardeşlerimiz, bileziklerini, altınlarını, elbiselerini ve paralarını bize göndermişler. Şimdi sıra bizde. Onlar orada açken bizim burada tok durmamızdan İki Cihan Serveri Efendimiz (sas) hiç razı olur mu?" dedim.

Sabah yola çıkarken hanım dedi ki: "Al şu küpeleri orada birisine verirsin. Madem onlar bize Kurtuluş Savaşı'nda altınlarını göndermişler, sen de şimdi çam sakızı çoban armağanı bu hediyeleri Nahcivanlı kardeşlerimize götür." "Kime vereyim?" dedim. "İhtiyacı olan gelir seni bulur." dedi.

Beş günde Nahcivan sınırına vardık. Köprüden dikkatli, gaza ve frene basmadan geçmemiz gerekiyordu. Yalnız ikinci TIR hızını ayarlayamadığı için köprünün iki başında bir karışa yakın açıklık oldu. Yüreğimiz ağzımıza geldi. Neyse bütün ihtişamıyla akan Aras Nehri üzerinden geçtik.

Bizi, Nahcivan Başbakanı Bican İbrahimoğlu karşılamaya gelmişti. Başbakanla sarmaş dolaş olduk. Bir düğün havasında Nahcivan'a girdik. Bizi görenler el sallayıp "Kardeşlerimiz gelmiş! Bize yiyecek getirmiş!" diyerek alkışlıyorlardı. 180 ton gıda yardımını o zaman Nahcivan Meclis Başkanı şimdi ise Azerbaycan Cumhurbaşkanı olan Haydar Aliyev'e teslim ettik. Bize teşekkür eden Sayın Aliyev ile epeyce sohbet ettik.

O esnada onun basın danışmanı olan bir hanım kız not alıyordu. Kalemi bazen yazmıyordu. Kendisine bir kalem hediye ettim. Sonradan isminin Gâhire Hüseyinova olduğunu öğrendiğimiz bu bacımız görüşme bitip dışarı çıktığımızda önümüze çıkıp "Ağabey, şu bizim adresimiz. Annem, babam ve ninem 'Bir Türk görmeden ölecek miyiz?' diyorlar. Bize gelin, konuk olun, Allah aşkına." dedi. Ben, "Bacım inşaallah geleceğiz." diye söz verdim. Beraber gittiğimiz bir arkadaş hemen karşı çıktı: "Ne işimiz var bu kızın evinde?" dedi. İki gün gidemedik. Halbuki söz vermiştik. İkinci gece rüyamda bacı ve annesi bana "Söz vermiştiniz, gelmediniz." diyorlardı. Sıçradım kalktım. Bu rüyamı oda arkadaşıma da söyledim. O da "Sıkma canını yarın gideriz." dedi. Ertesi gün bir yerden geçiyorduk. Mihmandarımız Nail Aliyev'e adresi sorduk. "Şurası ağabey!" dedi. Hemen oraya yöneldik. Bacı bahçede imiş. Bizi eve aldılar. Telefon edip hemen annesini de getirdi. Anne heyecanla gelip, "Vay benim kardeşlerim gelmiş! Vay benim balalarım gelmiş!" diyerek tek tek hepimize sarılıyordu. Tek tek isimlerimizi sorup öğrendi. Sonra ayrı ayrı karşımıza geçip "Seni yahşi görebiliyorum." diyordu.

FOTOĞRAFLAR: AHMET ÜNAL

Hacer Ana, eğitim gönüllülerinden Osman Nuri beyle birlikte.

Evlerinde ne varsa yiyip içelim diye hepsini önümüze koydular. Masanın üstü yığılmıştı. Bir müddet sonra hanımın verdiği küpeler aklıma geldi. Onları ambalajlatıp hazırlamıştım. Cebimden çıkarıp hiç tereddüt etmeden Gâhire bacıya "Bunları sana yengen gönderdi." deyip verdim. Hediyenin ne olduğunu önce anlamayan Gâhire bacı, elinde tuttuğu kutu ile biraz oynadı ve kutuyla birlikte dışarıya çıktı. Bir müddet sonra dışarıdan hıçkırık sesleri gelmeye başladı. Arkadaşıma "Gâhire bacıya bizim hanım bir çift küpe göndermişti, onları hediye ettim. Yanlış anlamasınlar." dedim. "Aslanım, Osman Nuri senin işlerin hep böyle kara düzen. İnşaallah yanlış anlamazlar. Eğer yanlış anlarlarsa, biz de doğrusunu anlatırız." dedi.

Hacer Ana, Osman Nuri Bey'i yıllar sonra gördüğünde gurbetten oğlu gelmişcesine sevinip dualarla kucaklıyor.

Teyze hıçkırıklar üzerine dışarıya çıkmıştı. Sonra yanımıza geldi. "Ne oldu teyze, Gâhire bacı niçin ağlıyor?" dedik. "Kendisi anlatsın." dedi. Teyzenin gözleri dolmuştu. Bir müddet sonra Gâhire bacı geldi. Konuşamıyordu. "Yengem..." diyordu, kelimeler boğazında düğümleniyordu. "Yengem nereden biliyor?" diyordu, tekrar ağlıyordu. En son "Bir hafta sonra düğünüm var. Yengem nereden biliyor benim küpelerimin eksik olduğunu?!. Nereden biliyordu da bunları gönderdi?!." diyerek ağlamaya devam etti. Hepimiz ağlaştık... Hâlâ Gâhire bacıyla, eşiyle, annesiyle, babasıyla görüşürüz. Bacımızın annesi annemiz, babası da babamız. Şükürler olsun. Bu işi Allah götürüyor. Osman Nuri Bey'in bu güzel hatırasını yazıyorum ve oralara giden herkesten bu çeşit enteresan hatıralarını bana ulaştırmak üzere Ailem'e göndermelerini istirham ediyorum.

Yıllar sonra yeniden ziyaret

■ AHMET ÜNAL/NAHÇİVAN

İlk ziyaretten yaklaşık 15 sene sonra, 29 Mayıs 2005'te Türk okullarının mezuniyet törenine katılmak için Nahçivan'a giden Osman Nuri Günay Bey bir otobüs dolusu konukla birlikte yeniden Hacer ananın kapısını çaldı ve mübarek ellerinden öptü. Gözyaşları arasında hasretle birbirlerini kucakladılar. Oğlu İlyas Bey konuklarına ikram telaşına düşerken Hacer ana, Azeri şivesi ve samimiyetiyle dua ediyordu: "Siz hamınız (hepiniz) benim İlyas'ımsınız. Men hepinize kurban olam. Allah Türkiye'ye zeval vermesin. Bizim dar günümüzde bize dayanak oldunuz. Sizler, arkam, kömeğim, dayanağımızsınız. (Y)üreğim Türkiye'dedir. Sen öyle bir devlettesin ki, ben o devlete dua eylemesem, menim dualarım kabul olur mu?"

15 yıl önce heyecandan bayıldığını bilen Osman Bey, 'Hacer Ana'yı oturtmaya çalıştı. Ancak o, fenalaşsa da duasına devam etti: "Allah'tan dileğim, Türkiye'yi, sizleri semadan inen, yerden çıkan belalardan muhafaza eylesin. İmam Ali, Hz. Hüseyin (ra) aşkına, peygamberlerimiz (as) aşkına Allah (cc) sizin dostunuzu dost, düşmanınızı zebun eylesin."

BİR ÇIĞLIK OL!

■ RAMAZAN KERPETEN

Elinde silah yokken, hain bir kılıç boğazına dayanmışken, *"Şimdi seni benim elimden kim kurtaracak?"* sorusuna, "Allah!" deyişi gibi Hak Nebi'nin (sas)... Yegâne havl ve kuvvet sahibini en gür sadayla ilan eden böyle bir çığlık!

Bir çığlık ol!

Evlatlarını, eşini, kardeşlerini er meydanında doğranmış olarak görse de, Uhud yamaçlarında Efendisi'nin (sas) sağ olduğunu görünce, şükür secdelerine kapanan Sümeyra anamızın, "Fedâke ebî ve ümmî yâ Resûlallah." Yani "Anam babam sana feda olsun." diye hıçkırıklara karışan çığlığı gibi... Allah ve Resulü'ne (sas) tam bağlılığın ilânı bir çığlık!

Bir çığlık ol!

Üzerine kızgın kayaların yığıldığı en çetin anlarda bile imanından vazgeçmeyen Hz. Bilâl'in (ra), "Ehad, Ehad!!" çığlıkları gibi... Rabb'in birliğini, gönlü kör, sağır, dilsiz olanlara bile duyuran bir sebat çığlığı!

Bir çığlık ol!

Etrafı sarılmakta olan İslâm ordusunun durumuna vâkıf olan koca halife Hz. Ömer'in (ra), ordunun komutanına, kilometrelerce uzaktan, "Ya Sâriye, el cebel, el cebel!" Yani, "Sâriye, dağa doğru, dağa doğru..!" deyip yol göstererek, bir anda savaşın kaderini bile değiştirebilen bir feraset çığlığı!..

Bir çığlık ol!

Düşman gemileri Haliç'e girdiğinde, celadetiyle atını denize süren kumandan padişah Hz. Fâtih'in, "Ya Bizans beni alır, ya ben Bizans'ı!" kükreyişi gibi, azim ve fütüvvet fışkıran bir çığlık! Ya da öyle bir çığlık ki, o kutlu Fâtih'in cedlerinden Murad Hüdavendigar'ın, hain bir hançerle son soluklarını verirken bile, Osman Bey'den mefkûre dersi alarak; "Attan inmeyesüz!.." deyişi gibi, son anda bile hep ilerileri işaret eden bir çığlık!

Kim ne için gözyaşı döküyorsa, ona aittir. Kim ne için ıstırap duyuyor, gayret gösteriyorsa o vâdidedir.

Bir çığlık ol!

O saydığımız kâmeti bâlâların asrımızdaki misali Bediüzzaman gibi; ayağı kayıp, kayalıklardan aşağıya düşerken bile, "Davam!" diye haykıran bir çığlık! Ölümle burun burunayken bile Hakk'ın adını, yâdını bütün âleme duyurma davasına bu denli bağlılığın timsâli bir çığlık! Böyle kürsülere yığılıp kalma! İnsanların imanı için Allah'a niyazda böyle bir çığlık ol! İşte, bu çığlıklara bir çığlık da sen kat! Bu gür seslere "hoş bir sadâ" da sen ol! Güneşin doğup battığı her yerde nurdan helezonlar oluşturup ortalığı aydınlatan, Hak Teala'nın "nurunu tamamlama" vaadinin vesilesi kılınan kara sevdalılar misal, o Dâvûdî çığlıkların aks-i sadâsı bir çığlık!..

İlgi duyduğum kız arkadaşımla gizli dinî nikâh yaptırmam uygun mu?

■ AHMED ŞAHİN

Soru: Normal evlenme zamanım gelince hayatımı birleştirmek istediğim bir kız arkadaşımla dinî nikâh yaptırmak istiyorum. Ancak ailemizin buna izin vermeyeceğini de biliyoruz. Şimdilik gizli dinî nikâh yaparak bu müşterekliğimizi sağlasak, zamanı gelince de resmî nikâhı düşünsek olur mu?

Cevap: Dinî nikâhı öne alıp resmî nikâhı sonraya bırakmanızı, hem de bu nikâhı gizli yapmayı düşünmenizi, baskısı altında kaldığınız gençlik arzularınızın sizi yanıltması olarak görmekteyim. İnsan, arzusunun etkisi altında kalırsa, ne kadar olumsuz ve zamansız olursa olsun bir kılıf bulur, yine de arzularını gerçekleştirmeye yönelebilir.

Bilinmeli ki, nikâh öyle basit bir olay değildir. Önünü sonunu iyi düşünmek gerekir.

Gizli de olsa dinî nikâhla yapılan evlilikte, evlilik hakları tümüyle tahakkuk eder, taraflar birbirlerine karşı hak ve mükellefiyetleri yüklenmiş olurlar. Hatta mirasçı dahi olurlar. Ancak bu evliliği ispat etmek, oluşan hakları emniyet altına almak bugünkü kanunlarla mümkün olur mu? Hele bir müddet sonra taraflardan biri, "Ben bu gizli evliliği sürdürmek istemiyorum, sandığım kadar da cazip bir şey değilmiş!" deyip de çekiliverirse çare ne olur? Zaten çoğu kez delikanlının hevesi kısa zamanda bitiyor, böyle kolayca rest çekmeler görülüyor, kızcağız da ortada kalmaya mecbur, hatta mahkûm hale geliyor, pişmanlık olanca etkisiyle yaşanıyor; ama hiç faydası yoktur bu pişmanlığın. Bu arada haberi olan aileler de olayın içine girince çıkmaz üstüne çıkmazlar başlıyor. Bir deli bir kuyuya bir taş atar, bin akıllı çıkaramaz, misali şaşırmalar söz konusu oluyor. Geriye tek çare kalıyor. Gizli nikâhın oluşan haklarını almak için imzalı, şahitli resmî nikâh…

Bundan dolayı Şafii mezhebinde, ailenin haberi ve rızası olmadan gizli evlilik yapılamaz. Hanefi'de ise ailenin haberi olunca tarafların birbirine denk olmadıkları anlaşılırsa ayırma hakkı söz konusu olur.

En doğrusu, ailenin de izin vereceği normal evlenme vaktini sabırla beklemek.

Ancak böyle bir beklemeyi göze almak için, karşı cinslerle mahremiyet sınırlarını kaldıran laubaliliklerden uzak kalmalı, hisleri alevlendirecek ortamlardan kaçınılmalıdır ki, normal evlenme vaktini bekleme sabrı göze alınabilsin. Yoksa her fırsatta duyguları isyana yönelten iki ikiye tenha buluşmalar, görüşmeler devam ederse bekleme sabrına sahip olunamaz, zamanı gelmeden gizli evlilik yapmaya kendini mecbur sanır, sonra da, "Tecrübeli büyüklerimiz bizi neden uyarmadılar?" diye sitem dolu beddualar söz konusu olabilir.

Nikahta asıl olan karşılıklı "akit"in "ilan edilmesidir". O açıdan bakılınca kimsenin haberinin olmadığı nikah şüphe ve şaibeleri doğuracaktır.

Böyle bir siteme maruz kalmamak için ben uyarımı yapmaktan çekinmiyor ve diyorum ki:

- Sevgili gençler! Hislerinizi kontrolden çıkaracak ortamlardan uzak durun, mahremiyet sınırlarını aşıp taşarak aklınızın, mantığınızın, hatta ailenizin kabul etmeyeceği kararlar almaya kendinizi mecbur hale getirmeyin. Şunu unutmayın ki, insandaki cinsel duygular, mahremiyet sınırları içinde korunur da tahrike maruz kalmazsa, sahibini akıl-mantık dışı kararlar almaya zorlamaz, utanacağı yanlışı yapmaya mecbur bırakmaz.

Ne zaman bu konudaki sınırlar aşılır, yabancılarla yüz yüze, göz göze şaibeli şekilde buluşmalar, görüşmelere taşılırsa, o zaman akıllı insanın alamayacağı kararları aldıran duygu dayatmaları söz konusu hale gelir!

Şu kutsi ihtar da bunu ifade etmektedir zaten:

- Mahremiyet sınırlarını aşıp taşarak cinsel hislerini ayaklandıran insan, aklının ya tümünü ya da üçte ikisini kaybetmiş gibidir!

Artık alacağı kararlar, yapacağı işler aklının, mantığının değil de alevlenmiş hislerinin kararı olur. His ise önünü görmez, sonra aklı başına gelir; ama bu defa da zamanı geçmiş bir akıllanma olur bu. Böyle üzücü sonuçlara maruz kalmamanın tek çaresi, iki ikiye tenhalarda yabancılarla şaibeli şekilde buluşmaktan kaçınmak, tahrikçi zemin ve görüntülerden kendini korumaya, kollamaya almaktır.

Sözün özü: Haram-helal sınırlarını tanıyanlar kendilerini korumaya alırlar, tanımayanlar kendilerini yanlışlara mecbur sanırlar!

Kabiliyetlerimin karşılığı yok

G.D. - Samsun
22 yaşında lise mezunuyum. Yakınmayı pek sevmem. Şu ana dek yapabildiklerimi yaptım yalnızca. Hep okumak istedim. Ama kitap alacak param olmadı. Anne-baba ayrı. Kur'an kursuna gittim ve 5 sene Arapça öğrendim. İHL'yi dışarıdan bitirdim. Tekvando-judo-karate öğrendim (siyah kuşak). 2003 yılı hakemlik sınavlarını bankaya yatırılacak param olmadığı için kaçırdım. Beden eğitimi bölümünü kazandığım üniversiteye ailem parasızlıktan gönderemedi. Sadece Allah inancıyla ayaktayım.

Dr. Can
Değerli Gülay kızım... Mektubunu birkaç kez okudum. Bunca olumsuzluk ve imkansızlığa rağmen bunca işler becerebilmene ve bu mücadeleci hayat tarzına hayran kaldım. Yanımda beni böyle transa girmiş olarak gören hekim arkadaşım benden izin almadan yanıma geldi ve elimde kalakalan mektubunu alıp okudu... Transa girme sırası ondaydı. Türkiye'de ve yurtdışında 700 civarında gelişim ve motivasyon konusunda konferanslar vermiş bir doktor. Dedi ki: "Bugüne dek Arşimet'ten, Sundres'a, Lincoln'den, Aynştayn'a dek birçok kişiden örnekler veriyordum. Bundan böyle G.D. ismini de konferanslarıma ilave ediyorum..."

Değerli kızım. Bunca mücadele ve gayretten sonra sana çalışma, sabır ve motivasyon konusunda bir şeyler yazacak değilim. Yaşın henüz çok genç. Yapmak isteyip de yapamadıklarını ve yarım kalan şeylerini muhakkak tamamlarsın diye ümit ediyorum. Ancak seni bir havuzdaki 'balina'ya benzettim nedense. Büyüklüğüne ve becerilerine uygun bir yerde değilsin. Bu çabalarınla havuzda ancak çırpınabiliyorsun. Sana okyanusların derin ve serin suları gerek. İstanbul'da tanıdığım, mesela 15-16 yıl Almanya'da kalmış, senin gibi yabancı dili olan aerobik vs. öğretmeni kişiler var. Onlarca öğrencisi var, iyi kazanıyor ve 5 kişilik bir aileye İstanbul gibi bir yerde rahatça bakıyor. Senin için neden böyle bir şey olmasın. O da lise mezunu ve inançlarını güzelce yaşıyor. Senin için de neden olmasın. Mali durumunu düzeltip, okuluna da gidebilirsin. Ve bunun yanında B.A. Emirlikleri, S. Arabistan, Türk Cumhuriyetleri de gündeme gelebilir. Oralarda da Arapçan ve spor öğretmenliğine iş imkanları bulabilir, okyanuslarına açılabilirsin. Henüz her şey için çok erken. Daima bir seçenek daha vardır unutma. Acil bir mektup yaz ve "adres-tel" bildir. Dilersen seni İstanbul'daki dostlarla irtibata geçireyim. Lütfen güler yüzün gülmeye devam etsin. Geleceğe umutla bakmayı sürdür. Amacımız; imkansızı mümkün, mümkünü kolay, kolayı da zarif ve zevkli yapmanın yollarını bulmaktır. Ne istediğini bilen bir insana yol vermek için dünya bile kenara çekilir. Yolun ve bahtın açık olsun Gülay kızım.

DR. CAN

Çok uyuyoruz

Emine-Ferda
Biz ÖSS'ye hazırlanan 2 arkadaşız. Bazı konuları anlamakta zorluk çekiyoruz. Bu yıl mutlaka kazanmak zorundayız. Ancak uykuyla başımız dertte. İstemesek de uykudan vazgeçemiyoruz. Tavsiyeleriniz?

Dr. Can
Değerli okurlarım, sevgili ÖSS'li kızlarım... Uyku günlük hayatın akışında kendimizi sıyırdığımız, algılarımızın minimum seviyeye indiği, dinlendiğimiz güzel bir durumdur. Yeni doğunca neredeyse 20 saat uyurken, günler, aylar geçtikçe 12-14 saat, çocukluk, gençlik dönemlerinde 8-10-12 saat dinleniriz. Şimdilerde özel günler dışında 7-8 saat uyumamız normal ve gereklidir...

1) Bu rakamlar her bünyeye göre 3 aşağı 5 yukarı değişir. Ancak 4-5 saat uyuyup "çok uyuyorum" diyenler aslında biraz da insan fıtratını inkâr etmiş olurlar.

2) Uyumak bazen çözmekte zorluk çektiğimiz sorunlardan kaçmak için de bir yol olabilir. İşte o zaman uzun uyuyarak da bu sorunlarımızdan kaçma yoluna girebilirsiniz.

3) Elbette ki uyumayı her zaman bu sorunlardan kaçış olarak değerlendirmek doğru olmaz.

4) Uyku ile ilgili birtakım bilinen rahatsızlıklar mevcuttur. Bunların teşhis ve tedavilerini uyku üzerine çalışan branşlaşmış kişiler, doktorlar uygular.

5) Öncelikle çok iyi bir anamnez alınmalıdır. Her zaman bu kadar uyuyorsunuz? Yoksa ne kadar süre önce başladı. Hangi olaylar çok uyumanıza sebebiyet veriyor. İnişli çıkışlı bir grafiğiniz mi var?
Mesleğiniz nedir?

6) Özgeçmişiniz, geçirdiğiniz hastalık ve ameliyatlar, kullandığınız ve halen kullanmakta olduğunuz ilaçlar, başınızdan geçen kritik psişik travmalar. Vs. vs...

7) Tabii ki akla ilk gelen durum, depresyonun belirtilerinden birinin çok ya da az uyumak olduğudur.

8) En iyisi bir psikiyatriste gitmek, nevrotik bulgu ve semptomları elimine etmek, gerekirse (ki önemli) kan değerleri, düşük kan şekeri, düşük tansiyon ve bazı iç salgı bezlerinin ve çalışmalarını kontrol etmektir.

9) Sadece fiziksel efor uyutmaz insanı. Elbette hatta daha çok zihinsel aktivite de zor gün düşürür ve uyutur. Az yemek, az konuşmak ve az uyumak tabii ki bir erdemdir. Ama hem çok ağır yiyerek, hem de çok uyuyorsanız bunu abartmamalı, 6 saate düşürmek istiyorsanız da tedrici, yavaş yavaş, dakika dakika, organizmayı alıştırarak yapmalısınız. Yoksa çarşafları yırtarak, "of"larla, "puf"larla sabah ezanını getirdiğiniz gecelerde birkaç saat derin uykulu günlerinizi hasretle ararsınız diye korkarım.

10) Allah'tan sağlık ve renkli rüyalarla bezenmiş vatana, millete güzel ve yararlı işlerle ışıklanmış bir hayat dilerim, uyku tulumlarım! Esen kalın.

Sadece Sütten

aynes
Beyaz Peynir
Sadece Sütten

Altgöz Mevkii Acıpayam / DENİZLİ Tel: 0 258 539 10 80 (10. Hat) Fax: 0 258 539 10 85

www.aysut.com e-mail: info@aysut.com